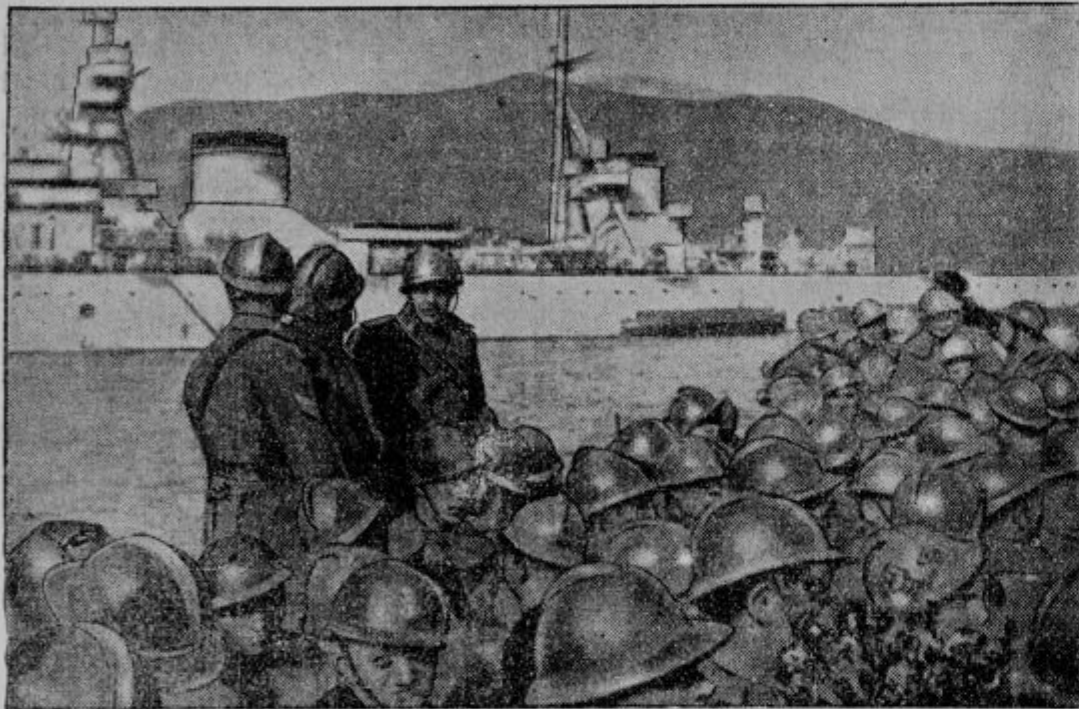

Vladarsko berilo

V Londonu se nahaja abesinski princ, negušov nečak, s sestro in večjim spremstvom. Abesinija, gorata afriška kraljevina, je srečno obvarovala samostojnost, z orožjem zavrnila zemljelačne Italijane in ne mara postati evropska kolonija. Princ je prišel v Evropo, da bi se v neguševem imenu zahvalil vsem državam, ki so po svojih zastopnikih počastile njegovo lansko kronanje. Nekemu londonskemu poročevalcu se je posrečilo ostati več dni v družbi črnih gostov. Popisuje zdaj v dnevnih življenjskih »potomca Salomona in kraljice Sabske«. (Abesinsko izročilo zatrjuje, da sta bila utemeljitelja sedanje cesarske hiše).

Abesinci so najeli drago stanovanje v prvorazrednem hotelu, a se ne zmenijo za evropske navade. Odstranili so vse postelje, »ki so dobre samo za starce in bolnike.« Spijo na tleh, »ker mora povsod vojščaku zadovoljiti njegov plašč.« Angleška kuhinja se jim zdi preobilna. Hvalijo samo »oatmeal«, ovseno kašo, ki tvori bistven del angleškega zajtrka, in zatrjujejo, da bi jo radi imeli tudi opoldne in zvečer. Osemnajst let stara princesinja, soproga enega izmed dostojanstveni-

kov, je skoro vedno doma. Velemesta, kot Pariz in London, se ji zdijo prestrašna. Princ, ki mu je dal njegov stric, cesar Hailé-Selassié I, veliko naročil, se nasprotno zanima za vse. Abesinija je potrebna reform. Cesar je sklical prvi parlament in bi rad prepovedal alkohol, dasi nasprotujejo temu številni fevdalni knezi, ki jim vrže prodaja »tedžac«, riževega žganja, veliko dohodkov. Princ veliko kupuje, pred vsem orožje in kolesa za abesinsko vojsko. Doma piše podoben dnevnik za cesarja. »Katero pa je vaše najljubše razvedrilo?« je vprašal poročevalec. Princ je odgovoril: »V prostem času čitam vedno zopet sv. pismo. To je najboljše berilo, ki ga imam, in je posebno potrebno za vse člane vladarjeve hiše, ker bodo morali Bogu polagati račun o delu v korist njim zaupane ljudstva.« Ta odgovor je v čast črnemu princu, dasi ga zasmehuje poročevalec, ker shaja pri kosilu po večini z rokami brez noža in vilic. Če bi pogledal ta Anglež v kulturno zgodovino, bi se lahko prepričal, da so dokaj dolgo shajali tudi naši predniki brez »teh očitnih predpogojev evropske izobraženosti.«

V obrambo svojih interesov in zaščite svoje kolonije v Šanghaju je italijanska vlada odposlala na Daljni vzhod dve križarki s precejšnjo posadko. Slika: odhod italijanskih čet iz pristanišča Gaeta.

Huje nego v vojni

Berlinska mestna uprava je objavila poročilo o delovanju njenega reševalnega in dobroteljnega oddelka v teku letošnjih, za revože izredno težkih zimskih mesecev. Odtod je med drugim razvidno, da je bilo v tem času zabeleženo v Berlinu povprečno 68 uspešnih samoumorov na dan. Pravočasna pomoč je rešila ostale mnogoštevilne obupance. »Berliner Tagblatt« pripominja, da so se dogajali še med svetovno vojno dnevi z manjšim številom žrtv na fronti! Revščine imamo vse preveč tudi pri nas. Diplomiran inženjer-elektrotehnik, ki mi je zadnjič v vlogi navadnega monterja obehal luči v novem staovanju, prejema petsto dinarjev mesečne plače in že več let zaman čaka na službo, ki bi odgovarjala njegovi izobrazbi. A berlinski dnevnik zatrjuje, da so »skočili s tira« vsi nemški srednji sloji. Stalen zaslužek je redka sreča. Zato srečamo vedno več odvetnikov, brezposelnih zdravnikov itd. med šoferji, ponočnimi vratarji ali natakariji. Dame in gospodje, ki so bili navajeni kupovati drage cvetke in sadije, jih zdaj ponujajo v nakup kot krošnjariji. Tuji opazovalci občudujejo vpljdnost teh pouličnih trgovcev. Neki čevljar se baha v berlinskih dnevnikih, da ima za pomočnika inženjerja-mehnika, »kar jamči cenjenim odjemalcem za visoko kakovost v njegovi delavnici izvršenih popravil.«

Vatikansko mesto je dobilo železnico. Te dni bo otvorjena in blagoslovljena železniška proga in postaja Vatikanskega mesta. Zgoraj na sliki postaja, spodaj mejna vrata, ki so po noči zaprta.

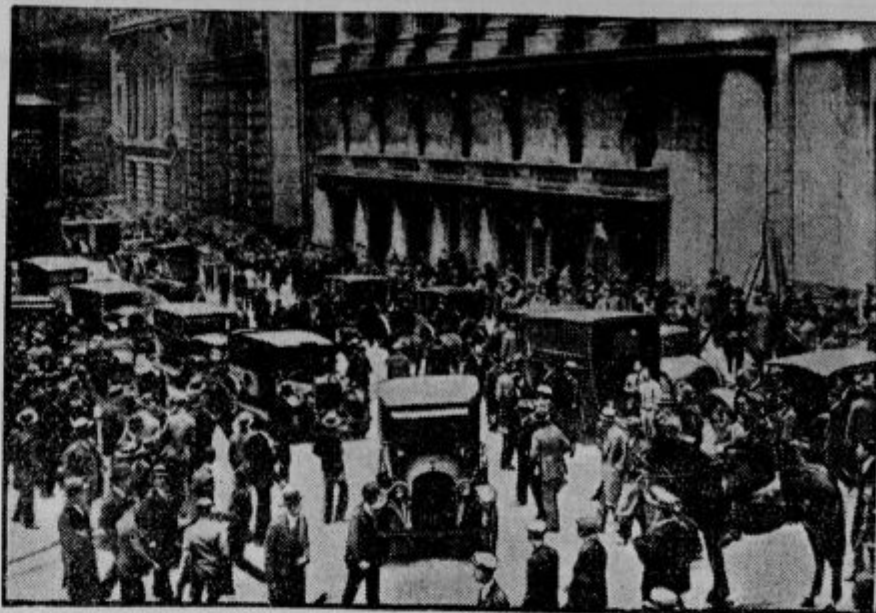
Zanesljiv denar

Winston Churchill, nekdanji britski lord zakladnik, je predlagal v parlamentu prav enostavno rešitev sedanje mednarodne krize. Uvodoma je ožigosal sebične lastnike zlatih hribov, (Francosce in Amerikance), ki jih ne marajo dati v promet. Nato je predlagal ustanoviti mednarodni denar s stalno vrednostjo in pozival strokovnjake pri Zvezi narodov, da bi omogočili uresničitev tega načrta. Si roka angleška javnost je v zvezi s padcem funta vroče pozdravila ta načrt Londonski fisti prinašajo stotine tozadevnih navdušenih izjav. Dokazujejo seveda nepopoljšljiv optimizem povprečnega človeštva. Strokovnjaki se seveda niso zmenili za Churchillovo novo kritico. Mednarodni denar bo izpodrinil vse tekmece kvečjemu takrat, ko se bo posluževala vsa zemeljska obla samo esperanta kot občevalnega sredstva. Pod sedanjimi težavnimi razmerami ne bi našel nove Zveze narodov potrebnega kritja in pred vsem onega nagnonskega zaupanja, ki je bolj merodajno kakor vsi borzni tečaji. »Daily Mail« prinaša zanimive podatke o kupčiji z zlatim denarjem, ki cvete po evropskih velemedstih. Mali ljudje ne zaupajo nobenim bankovcem več in kljub vsem težkotam kupujejo pod roko zlate novce. Plačujejo dolarje in sovereigne, švedske krone ali celo zlate medalje samo po teži oz. vsebini čistega zlata. Na čuden način uživajo carski desetrubeljski cekini posebno priljubljenost na »črni borzi«. Vrgli so velike dobičke mešetarjem, ki so jih pokupili na Daljnem vzhodu ali ob Baltičkem morju. Ta pojav se tolmači z velikim povpraševanjem po zlatih rubljah, ki ga stavijo milijoni poljskih kmetov. Slednji baje ne marajo nove poljske cekine, »ker ima na njih oreo samo eno glavo«. Kupujejo rajši za drag denar pod roko »prave cekine z dvoglavi orlom« v neomanjanem prepričanju, da nikoli ne bodo izgubili svoje vrednosti!

Nova kepenikiada

Pred nedavnim časom so vstopili v trgovino znanega rimskega juvelirja Menichinija častnik in trije karabinerji z zahtevo, da morajo izvršiti hišno preiskavo. Češ, da juvelir obdolžen zvez z zarotniki proti fašističnemu režimu. Preiskali so lokal in na presenečenje juvelirja in njegove hčerke »zaplenili« skoraj vso zlatnino in drago kamenje v vrednosti nad 6 milijonov dinarjev. Nato so hčerki izročili zaporno povelje ter njenega očeta odpeljali. Na prvi stražnici so ga izročili službojočemu uradniku ter odšli. Ko je hčerka še istega dne vprašala po usodi svojega očeta, niso na pristojnih mestih prav nič vedeli o aretaciji uglednega juvelirja, ki so ga takoj izpustili. Kmalu so prišli tudi »častniki in karabinerje«, ki so stali te dni pred sodiščem in bili obsojeni na najvišje kazni. Več kot polovico zlatnine pa ni bilo mogoče dobiti, ker so jo že poprej razpečali.

»Moja žena se silno navdušuje za surovo hrano.«
»Da, tudi moja žena ne zna kuhati.«

Padec dolarja je izzval med prebivalstvom Zedinjenih držav ogromno razburjenje, ki je prišlo do izraza posebno na borzah v večjih mestih. Na sliki vidimo poslopje newyorške borze v znamenitem bogatem delu največjega mesta na svetu Wallstreetu. Množica spekulativ in valed padca obupanih ljudi je že navalila na poslopje. Nastopiti je morala policija na konjih, da je razgnala razjarjeno množico. O finančni krizi v Ameriki smo priobčili obširnejše poročilo v včerajnji številki našega lista.

Poslanci in upravni sveti

Klub poslancev češke narodne socialistične stranke je predložil predsedništvu parlamenta spisek vseh onih poslancev, ki so upravni svetniki pri kakem podjetju. V spremnem pismu pravijo:

»Mi smo sestavili spisek onih članov narodne skupščine (Narodni schromaždeni), ki so člani upravnih in nadzorstvenih odborov bank, zavarovalnic in industrijskih podjetij. Prosimo, naj predsedništvo skupščine samo prouči, ali je članstvo v teh odborih v soglasju s članstvom narodne skupščine in s častjo

in dostojanstvom poslanca, ali pa naj zadevo izroči odboru za proučevanje kompatibilnosti. Ker spisek ne vsebuje vseh slučajev, prosimo predsedstvo, naj izda posebno vpraševalno okrožnico. Vsak poslanec bi moral izpolniti poseben formular in pod častno besedo in pri svoji vesti navesti vse dohodke pri podjetjih ali družbah, ki bi se jih lahko smatralo za inkompatibilne in to tudi v slučaju, če bi bil morda dotični poslanec prepričan o nasprotnem.«

Kajenje in voina

Grof E. Corti, avtor velike »Zgodovine tobaka v Evropi«, je po obisku v Zedinjenih državah objavil dodatek k svojemu delu, kjer poskuša ugotoviti vzroke sedanjega razširjenja kajenja. Pustolovci, ki so podvrgli Južno Ameriko, so posegli po tobaku kot edinem dostopnem mamilu, ki jim je nekoliko lajšalo stalne napore in nevarnosti. Naraščanje konsuma tobaka je slejkoprej dokaz nestalnih težavnih razmer in se nahaja v zvezi z živčno zdelanostjo posameznega pokolenja. Vse evropske vojne so povzročile to naraščanje, ki je pozneje pojemale v teku mirnejših urejenih let. Tudi nekadilci, ki so odrinili na fronto leta 1914, so se kmalu navadili tobaka, ker jim je dozvedno krajši dolgčas, lakota in obup. Pred vojno je prišlo letno na vsakega prebivalca Zed. držav po 142 cigaret letno. Leta 1931 je narasla ta številka na 840. Med vojaki, ki so se povrnil iz Francoske, ni več nobenega nekadilca. Posnemali so drug drugega na fronti, dokler se niso oprijeli poprej nepoznane razvade. V sestradanih evropskih deželah je bil ta pojav še izdatnejši. Tobak je bil redko, drago plačano blago. Nekadilci, ki so gledali, kako se mučijo kadilci s suhim listjem ali zelišči, so domnevali, da pomeni pravi tobak velik užitek in ga hiteli pri prvi priliki poskusiti. Zato je med sedanjo mladino zopet vedno več nekadilcev.

Psi in brezposelnost

Med oglasi z naslovom »Živali« v velikem pariškem dnevniku »Intransigant« redno čitamo tudi sledeč oglas: »Brezposelni milo prosijo usmiljene ljudi, da bi naklonili zavetišče njihovim zvestim psom, ker sicer morajo h konjederu. Telefon številka...« Dnevnikov poročevalec je poklical navedeno telefonsko številko. Zvedel je, da je prevzelo posredovanje na milo prošnjo brezposelnih, njegovih stalnih čitateljev, uredništvo lokalnega pariškega tednika »Journal de Lutetia«. Brezposelni stradajo in nimajo denarja za pasjo hrano. Novi mestni davek na pse znaša 80 frankov letno... Oglas je takoj učinkoval. Do 350 psov je romalo k novim gospodarjem, ki so jih rešili žalostne smrti. Zanimivo je, da so se oglašili po večini skromni prebivalci pariških predmestij.

Smešnice

Poslovna motnja.

Znani dunajski odvetnik dr. Sperber je nekoč pred sodiščem zagovarjal nekega vlomilca in zahteval naj bo oproščen, ker da je nedolžen. Med zagovorom pa je obtoženec hotel svojemu odvetniku nekaj sporočiti in ga je pocukal za rokav. Zagovornika je to tako razburilo, da je na glas vzkliknil: »Nikar me ne motite v govoru, tudi jaz vas nisem motil pri vlamu.«

V avtobusu.

Luči v avtobusu so nenadoma ugasnile in potniki so pograbili za jermene in podobne reči. »Ali vam smem pokazati jermen, gospodična?« se je obrnil gospod k svoji sosedici. »Ne, hvala, ga že imam.« »Ali bi vas potem smel prositi, da spustite iz roke mojo kravato?«

»Že toliko let sva poročena, pa še nikdar nisem dobil tako dobre kave kot danes.«
»Ali je mogoče, da sem se zmotila in ti servirala svojo skodelico kave?«

Kmet slikarju, ki slika na njegovem travniku zimsko pokrajino:
»Kaj pa slikate?«
»Slikam to, kar vidim,« odgovori ponosno moderni slikar.
»Raje bi pogledali, kar slikate,« mu odgovori kmet.

Sodnik: »Oproščeni ste, pazite pa dobro, da v bodoče ne pridete v slabo družbo.«
Obtoženi: »Nič se ne bojte, gospod sodnik, prav gotovo bom gledal, da ne pridem nikdar več skupaj z vami.«

FOTOAPARATE

svetovnih tvrdk Zeiss-Ikon, Rodenstock, Voigtlander, Welta, Certo itd ima vedno v zalogi

fotoodd. Jugoslovanske knjigarne v Ljubljani Zahtevajte cenik!

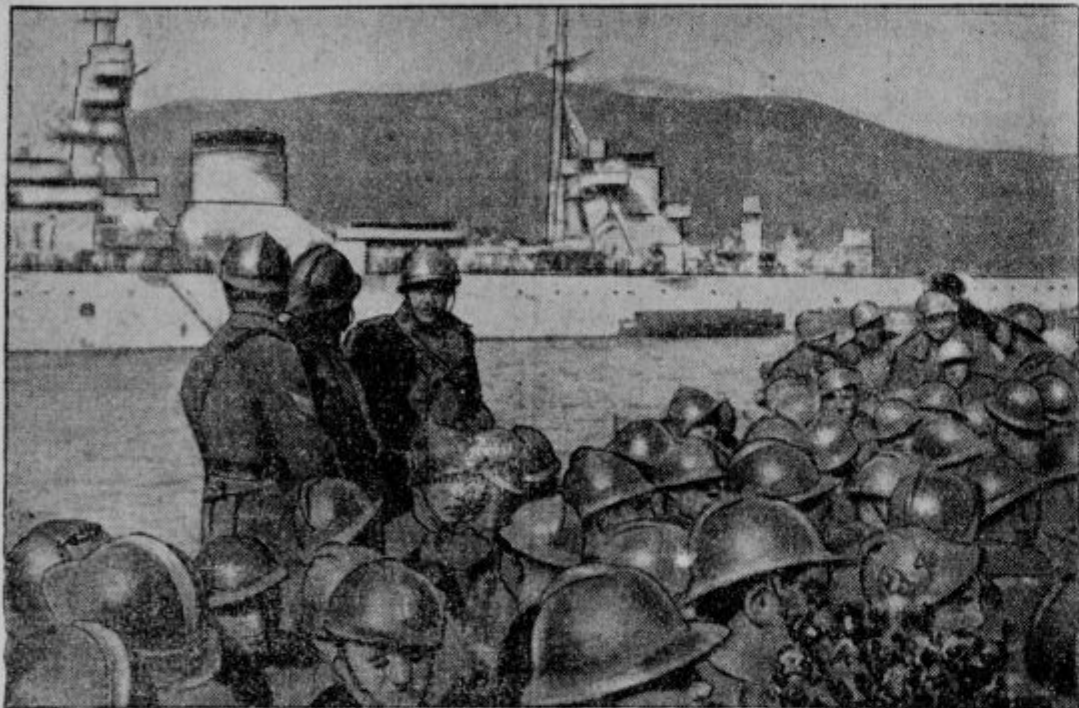
Smučarski naraščaj se vežba na idealnem prostoru v Kranjski gori na travniku za hotelom »Razor«.

Vladarsko berilo

V Londonu se nahaja abesinski princ, negušov nečak, s sestro in večjim spremstvom. Abesinija, gorata afriška kraljevina, je srečno obvarovala samostojnost, z orožjem zavrnila zemljelačne Italijane in ne mara postati evropska kolonija. Princ je prišel v Evropo, da bi se v neguševem imenu zahvalil vsem državam, ki so po svojih zastopnikih počastile njegovo lansko kronanje. Nekemu londonskemu poročevalcu se je posrečilo ostati več dni v družbi črnih gostov. Popisuje zdaj v dnevnih življenje »potomca Salomona in kraljice Sabske«. (Abesinsko izročilo zatrjuje, da sta bila utemeljitelja sedanje cesarske hiše).

Abesinci so najeli drago stanovanje v prvorazrednem hotelu, a se ne zmenijo za evropske navade. Odstranili so vse postelje, ki so dobre samo za starce in bolnike. Spijo na tleh, »ker mora povsod vojščaku zadoštevati njegov plašč«. Angleška kuhinja se jim zdi preobilna. Hvalijo samo »oatmeal«, ovseno kašo, ki tvori bistven del angleškega zajtrka, in zatrjujejo, da bi jo radi imeli tudi opoldne in zvečer. Osemnajst let stara princesinja, soproga enega izmed dostojanstvenikov,

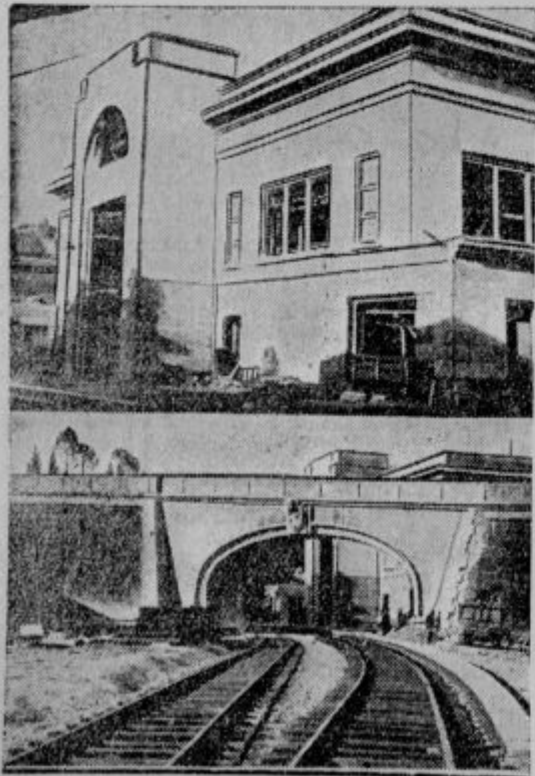
je skoro vedno doma. Velemešta, kot Pariz in London, se ji zdijo prestrašna. Princ, ki mu je dal njegov stric, cesar Hailé-Selassié I, veliko naročil, se nasprotno zanima za vse. Abesinija je potrebna reform. Cesar je sklical prvi parlament in bi rad prepovedal alkohol, dasi nasprotujejo temu številni fevdalni knezi, ki jim vrže prodaja »tedžas«, riževega žganja, veliko dohodkov. Princ veliko kupuje, pred vsem orožje in kolesa za abesinsko vojsko. Doma piše podroben dnevnik za cesarja. »Katero pa je vaše najljubše razvedrilo?« je vprašal poročevalec. Princ je odgovoril: »V prostem času čitam vedno zopet sv. pismo. To je najboljšo berilo, ki ga imamo, in je posebno potrebno za vse člane vladarjeve hiše, ker bodo morali Bogu polagati račun o delu v korist njim zaupanega ljudstva.« Ta odgovor je v čast črnemu princu, dasi ga zasmehuje poročevalec, ker shaja pri kosilu po večini z rokami brez noža in vilic. Če bi pogledal ta Anglež v kulturno zgodovino, bi se lahko prepričal, da so dokaj dolgo ahajali tudi naši predniki brez steh očitnih predpogojev evropske izobraženosti.

V obrambo svojih interesov in zaščite svoje kolonije v Šanghaju je italijanska vlada odposlala na Daljni vzhod dve križarki s precejšnjo posadko. Slika: odhod italijanskih čet iz pristanišča Gaeta.

Huje nego v vojni

Berlinska mestna uprava je objavila poročilo o delovanju njenega reševalnega in dobrodelnega oddelka v teku letošnjih, za rezeve izredno težkih zimskih mesecev. Odtod je med drugim razvidno, da je bilo v tem času zabeleženo v Berlinu povprečno 68 uspelih samoumorov na dan. Pravočasna pomoč je rešila ostale mnogoštevilne obupance. »Berliner Tagblatt« pripominja, da so se dogajali še med svetovno vojno dnevi z manjšim številom žrtv na fronti! Revščine imamo vse preveč tudi pri nas. Diplomirani inženjeri, električniki, ki mi je zadnjič v vlogi navadnega monterja obešal luči v novem staoavanju, prejema petsto dinarjev mesečne plače in že več let zaman čaka na službo, ki bi odgovarjala njegovi izobrazbi. A berlinski dnevniki zatrjujejo, da so »skočili s tira« vsi nemški srednji sloji. Stalen zaslužek je redka sreča. Zato srečamo vedno več odvetnikov, brezposelnih zdravnikov itd. med šoferji, ponočnimi vratarji ali natakariji. Dame in gospodje, ki so bili navajeni kupovati drage cvetke in sadje, jih zdaj ponujajo v nakup kot krošnjariji. Tuji opazovalci občudujejo vpljnost teh pouličnih trgovcev. Neki čevljar se baha v berlinskih dnevniki, da ima za pomočnika inženjerja-mehanika, »kar jamči cenjenim odjemalcem za visoko kakovost v njegovi delavnici izvršenih popravil«.

Vatikansko mesto je dobilo železnico. Te dni bo otvorjena in blagoslovljena železniška proga in postaja Vatikanskega mesta. Zgoraj na sliki postaja, spodaj mejna vrata, ki so po noči zaprta.

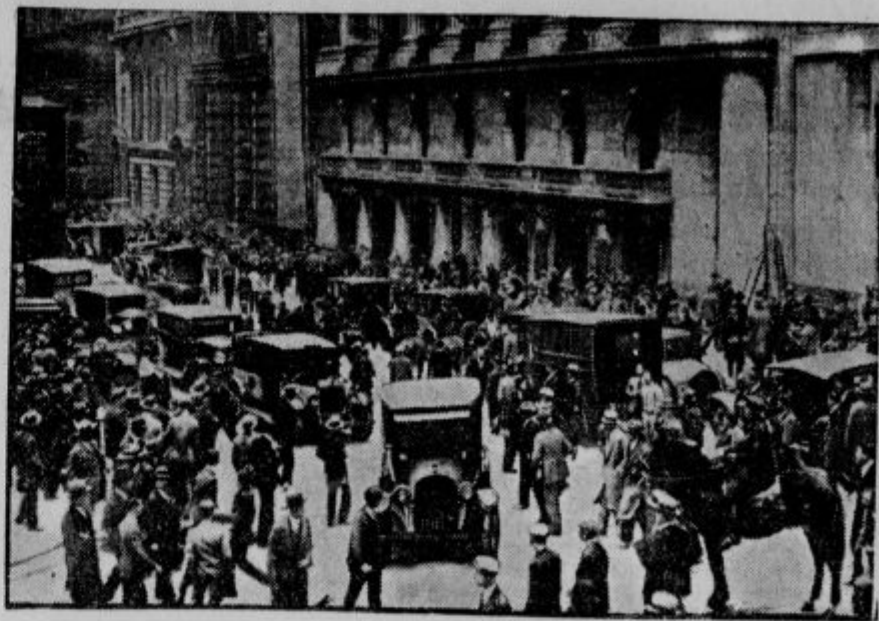
Zanesljiv denar

Winston Churchill, nekdanji britski lord zakladnik, je predlagal v parlamentu prav enostavno rešitev sedanje mednarodne krize. Uvodoma je ožigosal sebične lastnike zlatih hribov, (Francoze in Amerikance), ki jih ne marajo dati v promet. Nato je predlagal ustanoviti mednarodni denar s stalno vrednostjo in pozival strokovnjake pri Zvezi narodov, da bi omogočili uresničevje tega načrta. Široka angleška javnost je v zvezi s padcem funta vroče pozdravila ta načrt Londonski fisti prinašajo stotine tozadevnih navdušenih izjav. Dokazujejo seveda nepopoljšljiv optimizem povprečnega človeštva. Strokovnjaki se seveda niso zmenili za Churchillovo novo kritico. Mednarodni denar bo izpodrinil vse tekmece kvečjemu takrat, ko se bo posluževala vsa zemeljska obla samo esperanta kot občevalnega sredstva. Pod sedanjimi težavnimi razmerami ne bi našel »nove Zveze narodov« potrebnega kritja in pred vsem onega nagonskega zaupanja, ki je bolj merodajno kakor vsi borzni tečaji. »Daily Mail« prinaša zanimive podatke o kupitji z zlatim denarjem, ki cvete po evropskih velemedstih. Mali ljudje ne zaupajo nobenim bankovcem več in kljub vsem težkočam kupujejo pod roko zlate »novce«. Plačujejo dolarje in sovereigne, švedske krone ali celo zlate medalje samo po teži oz. vsebini čistega zlata. Na čuden način uživajo carski desetrubeljski cekini posebno priljubljenost na »črni borzi«. Vrgli so velike dobičke mešetarjem, ki so jih pokupili na Daljnem vzhodu ali ob Baltičkem morju. Ta pojav se tolmači z velikim povpraševanjem po zlatih rubljah, ki ga stavijo milijoni poljskih kmetov. Slednji baže ne marajo nove poljske cekine. »ker ima na njih orel samo eno glavo«. Kupujejo rajši za drag denar pod roko »prave cekine z dvoglavi orlom« v neomanjanem prepričanju, da nikoli ne bodo izgubili svoje vrednosti!

Nova kepenikiada

Pred nedavnim časom so vstopili v trgovino znanega rimskega juvelirja Menichinija častnik in trije karabinerji z zahtevo, da marajo izvršiti hišno preiskavo. češ, da je juvelir obdolžen zvez z zarotniki proti fašističnemu režimu. Preiskali so lokal in na presenečenje juvelirja in njegove hčerke »zaplenili« skoraj vso zlatnino in drago kamenje v vrednosti nad 6 milijonov dinarjev. Nato so hčerki izročili zaporno povelje ter njenega očeta odpeljali. Na prvi stražnici so ga izročili službočemu uradniku ter odšli. Ko je hčerka še istega dne vprašala po usodi svojega očeta, niso na pristojnih mestih prav nič vedeli o aretaciji uglednega juvelirja, ki so ga takoj izpustili. Kmalu so prijeli tudi »častnika in karabinerje«, ki so stali te dni pred sodiščem in bili obsojeni na najvišje kazni. Več kot polovico zlatnine pa ni bilo mogoče dobiti, ker so jo že poprej razpečali.

»Moja žena se silno navdukuje za surovo hrano.«
»Da, tudi moja žena ne zna kuhati.«

Padec dolarja je izzval med prebivalstvom Zedinjenih držav ogromno razburjenje, ki je prišlo do izraza posebno na borzah v večjih mestih. Na sliki vidimo poslopje newyorške borze v znamenitem bogatem delu največjega mesta na svetu Wallstreetu. Mnóžica spekulantov in vedel padca obupanih ljudi je že navalila na poslopje. Nastopiti je morala policija na konjih, da je razgnala razjarjeno množico. O finančni krizi v Ameriki smo priobčili obširnejše poročilo v včerajšnji številki našega lista.

Poslanci in upravni sveti

Klub poslancev češke narodne socialistične stranke je predložil predsedništvu parlamenta spisek vseh onih poslancev, ki so upravni svetniki pri kakem podjetju. V spremnem pismu pravijo:

»Mi smo sestavili spisek onih članov narodne skupščine (Narodni schromaždeni), ki so člani upravnih in nadzorstvenih odborov bank, zavarovalnic in industrijskih podjetij. Prosimo, naj predsedništvo skupščine samo prouči, ali je članstvo v teh odborih v soglasju s članstvom narodne skupščine in s častjo

in dostojanstvom poslanca, ali pa naj zadevo izroči odboru za proučevanje kompatibilnosti. Ker spisek ne vsebuje vseh slučajev, prosimo predsedstvo, naj izda posebno vpraševalno okrožnico. Vsak poslanec bi moral izpolniti poseben formular in pod častno besedo in pri svoji vesti navesti vse dohodke pri podjetjih ali družbah, ki bi se jih lahko smatralo za inkompatibilne in to tudi v slučaju, če bi bil morda dotični poslanec prepričan o nasprotnem.«

Kajenje in voina

Grof E. Corti, avtor velike »Zgodovine tobaka v Evropi«, je po obisku v Zedinjenih državah objavil dodatek k svojemu delu, kjer poskuša ugotoviti vzroke sedanjega razširjenja kajenja. Pustolovci, ki so podvrgli Južno Ameriko, so posegli po tobaku kot edinem dostopnem mamilu, ki jim je nekoliko lajšalo stalne napore in nevarnosti. Naraščanje konsumna tobaka je slejkoprej dokaz nestalnih težavnih razmer in se nahaja v zvezi z živčno zdelanostjo posameznega pokolenja. Vse evropske vojne so povzročile to naraščanje, ki je pozneje pojemale v teku mirnejših urejenih let. Tudi nekadilci, ki so odrinili na fronto leta 1914, so se kmalu navadili tobaka, ker jim je dozvedno krajšal dolgčas, lakoto in obup. Pred vojno je prišlo letno na vsakega prebivalca Zed. držav po 142 cigaret letno. Leta 1931 je narasla ta številka na 840. Med vojaki, ki so se povrnili iz Francoske, ni več nobenega nekadilca. Posnemali so drug drugega na fronti, dokler se niso oprijeli poprej nepoznane razvade. V sestradanih evropskih deželah je bil ta pojav še izdatnejši. Tobak je bil redko, drago plačano blago. Nekadilci, ki so gledali, kako se mučijo kadilci s suhim listjem ali zelišči, so domnevali, da pomeni pravi tobak velik užitek in ga hiteli pri prvi priliki poskusiti. Zato je med sedanjo mladino zopet vedno več nekadilcev.

Psi in brezposelnost

Med oglasi z naslovom »Živali« v velikem pariškem dnevniku »Intransigant« redno čitamo tudi sledeč oglas: »Brezposelni miho prosijo usmiljene ljudi, da bi naklonili zavetišče njihovim zvemim psom, ker sicer morajo h konjederu. Telefon štev. ...« Dnevnikov poročevalec je poklical navedeno telefonsko številko. Zvedel je, da je prevzelo posredovanje na miho prošnjo brezposelnih, njegovih stalnih čitateljev, uredništvo lokalnega pariškega tednika »Journal de Lutetia«. Brezposelni stradajo in nimajo denarja za pasjo hrano. Novi mestni davek na pse znaša 80 frankov letno... Oglas je takoj učinkoval. Do 350 psov je romalo k novim gospodarjem, ki so jih rešili žalostne smrti. Zanimivo je, da so se oglašili po večini skromni prebivalci pariških predmestij.

Smešnice

Poslovna motnja.

Znani dunajski odvetnik dr. Sperber je nekoč pred sodiščem zagovarjal nekega vlomilca in zahteval naj bo oproščen, ker da je nedolžen. Med zagovorom pa je obtoženec hotel svojemu odvetniku nekaj sporočiti in ga je poskušal za rokav. Zagovornika je to tako razburilo, da je na glas vzkliknil: »Nikar me ne motite v govoru, tudi jaz vas nisem motil pri vlamu.«

V avtobusu.

Luči v avtobusu so nenadoma ugasnile in potniki so pograbili za jermene in podobne reči.
»Ali vam smem pokazati jermen, gospodična?« se je obrnil gospod k svoji sosedici.
»Ne, hvala, ga že imam.«
»Ali bi vas potem smel prositi, da spustite iz roke mojo kravato?«

»Že toliko let sva poročena, pa še nikdar nisem dobil tako dobre kave kot danes.«
»Ali je mogoče, da sem se zmotila in ti servirala svojo skodelico kave?«

Kmet slikarju, ki slika na njegovem travniku zimsko pokrajino:
»Kaj pa slikate?«
»Slikam to, kar vidim,« odgovori ponosno moderni slikar.
»Raje bi pogledali, kar slikate,« mu odgovori kmet.

Sodnik: »Oproščeni ste, pazite pa dobro, da v bodoče ne pridete v slabo družbo.«

Obtoženi: »Nič se ne bojte, gospod sodnik, prav gotovo bom gledal, da ne pridem nikdar več skupaj z vami.«

FOTOAPARATE

svetovnih tvrdk Zeiss-Ikon, Rodenstock, Voigtlander, Welta, Certo itd. ima vedno v zalogi

fotoodd. Jugoslovanske knjigarne v Ljubljani Zahtevaite cenik!

Smučarski naraščaj se vežba na idealnem prostoru v Kranjski gori na travniku za hotelom »Razor«.